

DOSTOSOWANIA WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH NA LEKCJACH PRZYRODY

1. Dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia: ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu (dysleksja)

- naukę nazw geograficznych, definicji, terminologii z dziedziny biologii chemii i fizyki, rozłożyć w czasie, często przypominać i utrwalać,
- nie wrywać do natychmiastowej odpowiedzi, przygotować wcześniej zapowiedzi, że uczeń będzie pytany,
- w trakcie rozwiązywania zadań tekstowych sprawdzać, czy uczeń przeczytał treść zadania i czy prawidłowo ją zrozumiał, w razie potrzeby udzielać dodatkowych wskazówek,
- w czasie sprawdzianów zwiększyć ilość czasu na rozwiązanie zadań,
- można też dać uczniowi do rozwiązania w domu podobne zadania.

2. Uczniowie z objawy zaburzeń funkcji wzrokowo- przestrzennych, integracji percepcyjno – motorycznej i lateralizacji:

- uwzględniać trudności związane z czytaniem map, określaniem kierunków, interpretowaniem wykresów i schematów, przedstawianiem cyfr, itp.,
- materiał sprawiający trudność dłużej utrwalać, dzielić na mniejsze porcje,
- oceniać tok rozumowania, nawet gdyby ostateczny wynik zadania był błędny i odwrotnie , – oceniać dobrze, jeśli wynik zadania jest prawidłowy, choćby strategia dojścia do niego była niezbyt jasna , gdyż uczniowie dyslektyczni często prezentują styl dochodzenia do rozwiązania niedostępny innym osobom, będący na wyższym poziomie kompetencji,

3. Uczniowie z odchyleniami rozwojowymi i o sprawności niższej od przeciętnej:

- przerabianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- pozostawianie więcej czasu na jego utrwalenie,
- podawanie poleceń w prostszej formie, unikanie trudnych czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- częste odwoływanie się do konkretnego przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wolniejsze tempo pracy,
- szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- w miarę możliwości odrębne instruowanie ucznia,
- zadawanie do domu tyle, ile uczeń jest w stanie wykonać samodzielnie,
- częste pozytywne motywowanie ucznia.

Rozwiązania problemów

1. Uczeń nie potrafi wskazać na mapie ściennej obiektów odnalezionych w atlasie (zmiana płaszczyzny przeniesienia).

- nie pytać ucznia przy mapie tylko przy atlasie, najlepiej na siedząco,
- umożliwić podczas lekcji dojście do mapy uczniom z dalszych ławek

2. Kłopoty z czytaniem długiego tekstu.

- angażujemy różne zmysły w odbiorze wiadomości, gestykułując, pokazując kształty,
- wyróżnianie innym kolorem (inną czcionką) definicji i ważnych informacji do zapamiętania,
- skracać polecenia,

- jeśli to możliwe zastępować opis filmem lub prezentacją multimedialną.
3. Trudności w rozumieniu dłuższych wypowiedzi słownych i poleceń nauczyciela.
 - stosujemy naprzemienną aktywność /praca nauczyciela, praca ucznia – ćwiczenia w pisaniu, słuchaniu, pokaz,
 - wykorzystywanie zabawnych skojarzeń (podczas prezentacji materiału oraz robienia notatek,
 - notatka dwu – trzy zdaniowa .
 4. Uczeń myli podobne znaki (np. źle odczytuje mapę).
 - dać więcej czasu,
 - wykonać z uczniem ćwiczenia w samodzielnym rysowaniu znaków topograficznych,
 - przypominać o sprawdzaniu poprawności odpowiedzi.
 5. Trudności w posługiwaniu się mapą i skalą.
 - zaczynamy od prostych przykładów np. rysunku ławki, zeszytu,
 - wykorzystać mapę topograficzną najbliższej okolicy
 6. Trudności z czytaniem legend na mapie.
 - zabawa w skojarzenia (znak – opis naturalny)
 7. Zaburzona orientacja na mapie i w terenie.
 - zabawa w terenie z wykorzystaniem planu.
 8. Trudności z rozpoznawaniem i wskazywaniem kierunków stron świata.
 - stosowanie wierszyków, które ułatwiają zapamiętywanie treści np. Na Ekranie Siedzi Wrona
 - zaszyfrowane obrazki,
 - zabawa z kierunkami.
 9. Trudności z zapamiętywaniem terminologii.
 - wprowadzać w nauczaniu metody aktywne, angażujące jak najwięcej zmysłów (ruch, dotyk, wzrok, słuch), używać wielu pomocy dydaktycznych, urozmaicać proces nauczania,
 - w czasie odpowiedzi ustnych dyskretnie wspomagać, dawać więcej czasu na przypomnienie, wydobyć z pamięci nazw, terminów, dyskretnie naprowadzać.
 10. Kłopoty z uczeniem pamięciowym, np. wymienianie po kolei planet Układu Słonecznego.
 - uczyć metodą skojarzeń (np. Moja Wiecznie Zapracowana Mama Jutro Sama Usmaży Naleśniki- Merkury, Wenus, Ziemia, Mars, Jowisz, Saturn, Uran, Neptun)
 12. Kłopoty z określaniem położenia geograficznego.
 - krojenie jabłek,
 - rysowanie na globusach indukcyjnych.
 13. Trudności z zapamiętywaniem dat, wydarzeń według chronologii i sekwencyjności.
 - zapamiętać np. wysokość szczytów jak numer telefonu.
 14. Nieczytelne pismo.
 - dać uczniowi więcej czasu na pisanie, zezwolić na odrabianie części prac domowych na komputerze
 15. Trudności z koncentracją na lekcji.
 - uczeń nie powinien siedzieć w ostatnich ławkach
 - urozmaicać zajęcia poprzez stosowanie metod aktywizujących
 - stale obserwować ucznia i w razie potrzeby pobudzać do działania
 16. Niskie poczucie własnej wartości spowodowane częstymi niepowodzeniami.

- stwarzać sytuacje, w których uczeń ma okazję otrzymania wzmocnienia (unikać tworzenia niezdrowych przywilejów)

Dostosowanie wymagań dla uczniów z diagnozą – dysgrafia

Sposoby dostosowania wymagań:

- w przypadku sprawdzianu lub kartkówki polecić uczniowi napisanie pracy komputerowo lub sprawdzić opanowanie wiadomości odpytując ucznia ustnie,
- podczas kontroli zeszytu przedmiotowego zwracać uwagę przede wszystkim na kompletność zapisów,
- strona graficzna pisma nie ma wpływu na uzyskaną przez ucznia ocenę.

Dostosowanie wymagań dla uczniów z diagnozą – dysortografia

Sposoby dostosowania wymagań:

- podczas oceny prac pisemnych brać pod uwagę ich treść, kompozycję i stronę językowostylistyczną.

Dostosowanie wymagań dla uczniów z diagnozą – inteligencja niższa niż przeciętna.

Sposoby dostosowania wymagań:

- częste odwoływanie się do konkretnego,
- omawianie mniejszych partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (obniżenie wymagań nie może pomijać treści z podstawy programowej),
- podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie zadań na części),
- wydłużanie czasu na wykonanie zadania,
- w razie potrzeby udzielanie pomocy, wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i dokończenia zadania podczas wykonywania przez ucznia pracy samodzielnej,
- zwiększenie ilości powtórzeń w celu przyswojenia danych treści.

Dostosowanie wymagań dla uczniów z diagnozą – problemy emocjonalne

Sposoby dostosowania wymagań:

- unikanie uwag krytycznych, zwłaszcza na forum klasy,
- wskazywanie sukcesów,
- nagradzanie wkładu pracy a nie tylko efektów,
- dostrzeganie mocnych stron ucznia,
- mobilizowanie do kończenia rozpoczętej pracy,
- minimalizowanie napięcia związanego z sytuacją weryfikowania wiedzy i umiejętności.

Dostosowanie wymagań dla uczniów zdolnych

Sposoby dostosowania wymagań:

- stosować zasadę indywidualizacji,
- powierzać wykonanie dodatkowych zadań podczas zajęć,
- powierzać rolę lidera podczas zadań grupowych,
- przydzielać zadania o wyższym stopniu trudności,
- zachęcać do udzielania pomocy koleżeńskiej,
- mobilizować do udziału w konkursach,
- dostarczanie materiałów do pracy własnej.

Uczniowie cudzoziemcy

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

1. Przygotowywać krótkie, jasne i proste tłumaczenia zagadnień dostosowując je do znajomości języka polskiego przez ucznia;
2. Akceptować i chwalić każdą prawidłową odpowiedź ucznia;
3. W wypowiedziach pisemnych oceniać komunikatywność (dopuszczać występowanie błędów językowych);
4. Rozwijać sprawność mówienia i pisania (ćwiczenia w pisaniu mogą dotyczyć przepisywania i uzupełniania krótkich tekstów);
5. Doceniać takie umiejętności, jak czytanie ze zrozumieniem, wyszukiwanie informacji, ogólne rozumienie tematyki i problematyki tekstu;
6. Stosować język instrukcji – krótkie, proste, jasne komunikaty oraz krótkie pytania;
7. Umożliwić korzystanie podczas lekcji ze słownika dwujęzycznego tradycyjnego lub elektronicznego;
8. Pozwolić uczniowi na zadawanie pytań pomocniczych ;
9. Nie przywiązywać zbyt wielkiej wagi do poprawności językowej wypowiedzi ucznia;
10. Udzielać informacji zwrotnej podczas lekcji;
11. Stosować bogaty materiał ikonograficznego (zdjęcia, mapy, wykresy, schematy) przy wyjaśnianiu zagadnień tematycznych;
12. Włączać ucznia w pracę zespołową i dostosowywać instrukcje do jego językowych umiejętności;
13. Traktować gramatykę w sposób funkcjonalny;
14. Jeśli jest taka potrzeba wydłużyć czas pracy